

disse Forlangender kunne efterkommes. Jeg mener derfor, at Landbruget maa være i yderste Grad varsomt med de Ønsker, det udtaler. Men jeg kan rigtignok ikke rigtig se, at det ærede Medlem for Esbjerg havde Grund til netop ved denne Finanslovforhandling at fremdrage dette Forhold, fordi det forekommer mig, at det, der er opført her paa Finanslovsforslaget til Landbruget, er saa beskedent, som det vel kan være. Der er ikke draget nogen ny Sag frem og ikke stillet større Krav, end der hidtil har været stillet, saa selv om det kan have haft sin Berettigelse i tidligere Tid at fremkomme med en Advarsel, tror jeg ikke, at der i dette Øjeblik er Grund dertil.

Jeg skal heller ikke her fremkomme med Ønsker eller Fordringer om Pengebidrag til Landbruget, men jeg vil dog omtale et Par Punkter, hvor jeg mener, at der kunde finde en anden Fordeling Sted af de Beløb, der ydes. Jeg skal nævne en Sag, som netop i de senere Aar har faaet overordentlig Interesse. Det er Foretagelsen af tilstrækkelig grundige plantepatologiske Forsøg og Undersøgelser. Til at disse Undersøgelser kunne foretages hører der ikke saa lidt Penge, men disse Penge mangle. Jeg turde maaske henstille til den højtærede Landbrugsminister, om det ikke var muligt at fremskaffe et passende Beløb hertil. Det er ikke overordentlig store Beløb, som fordres, og det er Penge, som jeg er overbevist om, ville gøre overordentlig megen Nytte. Maaske kunde dette Beløb fremskaffes ved at spare andetsteds, hvilket jeg skulde tro, vilde være muligt. Jeg kan tænke mig, at Landbruget ikke vilde se saa overmaaede skævt til, om der paa et andet Punkt blev inddraget et Beløb, som kunde være tilstrækkeligt til Fremme af disse plantepatologiske Undersøgelser. Jeg tænker her nærmest paa det Beløb, som medgaar til Malkesagens Fremme. Jeg ved meget vel, at det er vanskeligt for Landbrugerne at undvære disse Penge. Arbejdet for Malkesagen har grebet stærkt om sig, i Særdeleshedovre i Jylland, og dette Arbejde gør i Virkeligheden megen Gavn baade der og ogsaa i de andre Provinser. Men i Betragtning af, at den anden Sag netop for Øjeblikket er vigtigere end dette, og i Betragtning af, at det er nødvendigt at tage fat paa denne Sag, kunde jeg tænke mig, at det ikke vilde vække overordentlig stor Misforståelse blandt Landbrugerne, hvis den højtærede Landbrugsminister kunde gaa med til at faa flyttet et pas-

sende Beløb fra Udgiften til Malkesagens Fremme paa Øerne over til Fremme af plantepatologiske Forsøg.

Det er for Øjeblikket Planteavlens, som hovedsagelig har grebet Landbrugerens Interesse. Gennem mange Aar var det Kvægavlen, som havde Tøten, det var derved, Landbrugerne mente, de skulde vinde Guld og grønne Skove, det var ad den Vej, man mente i Hovedsagen at skulle frem. Men nu er man kommen til at indse, at det er nødvendigt ogsaa at sørge for, at der gøres et Arbejde for at bringe Planteavlens paa Højde med, hvad den er i andre Lande, og frem til, hvad den i alt Fald burde være her. Til dette er der paa Finansloven foreslaaet 50,000 Kr. Summen er, efter hvad jeg kan skønne — og jeg tror, jeg har Ret til at sige det — meget for lille. Disse 50,000 Kr. ydes til de forskellige Landbrugsinstitutioner paa den Betingelse, at Institutionerne yde et lignende Beløb selv. Men Institutionerne ønske netop for Tiden at gaa højere op med deres Ydelser. De ønske at komme op til omtrent 78,000 Kr. — det er altsaa 28,000 Kr. mere —, hvis de kunde faa af Staten et lignende Tilskud. Nu mener jeg ikke, at det er rigtigt at forlange, at dette Tilskud paa 28,000 Kr. uden videre føjes til de 50,000 Kr. Men det vil heller ikke ske saaledes, fordi Landbrugsorganisationerne ikke se sig i Stand til selv at yde disse 28,000 Kr. uden at trække dem fra andetsteds i deres Budget. Det Sted, hvor de rimeligvis ville spare, bliver paa det Beløb, som de tidligere have ydet til Husdyrbrugets Fremme. Det Beløb, de have ydet hertil, have de ydet paa de samme Betingelser som de, hvorpaa Beløbet til Planteavlens Fremme skal ydes, nemlig saaledes, at de faa det samme Beløb af Statskassen, som de selv yde. Altsaa, naar der i Fremtiden bliver ydet 28,000 Kr. mere til Planteavlens Fremme, vil man samtidig yde 28,000 Kr. mindre til Husdyrbrugets Fremme. Jeg anbefaler dette til den højtærede Landbrugsministers gunstige Overvejelse. Det er en Sag af overordentlig stor Vigtighed, og for Landbruget kan der gøres meget godt ved, at der tages alt det Hensyn til Planteavlens Fremme, som der kan tages. I Virkeligheden er Planteavlens den Hovedhjørnesten, hvorpaa vort Landbrug hviler. Kunne vi ikke faa Planteavlens fremmet, gaar vort Landbrug og derved vore Indtægter tilbage, og vi ville ikke være i Stand til at holde os paa den Højde, vi i de senere Aar ere naaede til.